

UZASADNIENIE

Powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. złożył w pozw przeciwko T. I. żądając od niej zapłaty: kwoty 24.737,69 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda podał, iż „pozwany” zawarł z (...) Bank SA umowę pożyczki gotówkowej w dniu 07.02.2007 r. Wobec braku spłaty, wierzytelność ta została sprzedana powodowi 27.04.2012 r.

W dniu 12 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w Goleniowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując pozwanej zapłatę żądanej przez powoda kwoty albo wniesienie sprzeciwu w terminie 2 tygodni.

Pozwana T. I. pismem z dnia 13 grudnia 2015 r. wniosła sprzeciw od powyższego nakazu podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia i wskazała, że jej zdaniem z dokumentów załączonych do pozwu nie wynika fakt przejścia uprawnień na powoda.

Pismem z dnia 18 stycznia 2016 r. powód wskazał, że pozwana dokonywała wpłat na rzecz powoda i w związku z tym doszło do uznania roszczenia.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 07.02.2007 r. pomiędzy S. Bank (...) (S.A.) z siedzibą w P. a T. I. zawarta została umowa kredytu odnawialnego nr (...), na podstawie której bank udzielił mu limitu kredytowego w wysokości 6.100,00 złotych. Zgodnie z treścią § II ust. 3 umowy oprocentowanie wykorzystanego kredytu (odsetki umowne) jest zmienne. Wysokość należnych bankowi odsetek umownych, odsetek za opóźnienie, opłat za ubezpieczenie i prowizji określa Tabela Odsetek i Prowizji Kredytu Odnawialnego, zaś wysokość należnych bankowi opłat innych niż opłaty za ubezpieczenie określa Tabela Opłat Kredytu Odnawialnego, które to dokumenty stanowią część umowy. Stosownie do treści § III ust. 1 częścią umowy jest także Regulamin Kredytu Odnawialnego, który zawiera informacje o skutkach uchybienia postanowieniom umowy oraz o zasadach i terminie spłaty kredytu. Ponadto zgodnie z § VI ust. 1 umowy kredytobiorca oświadczył, iż otrzymał oraz zapoznał się z treścią Załącznika Nr 1 do umowy, który zawiera informacje o rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania i całkowitym koszcie kredytu.

Dowody: umowa kredytu z dnia 07.02.2007 r. i dyspozycja wypłaty gotówki k. 35 - 39.

W dniu 28 stycznia 2010 r. pierwotny wierzyciel S. A. (S.A.) wystawił przeciwko dłużnikowi bankowy tytuł egzekucyjny. Postanowieniem SR w Goleniowie z 13 kwietnia 2010 r., I Co 626/10, nadano klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu S. Bank (...) (S.A.) z siedzibą w P. z 28 stycznia 2010 r. przeciwko dłużnicze T. I.. Pierwotny wierzyciel zwrócił się 27 maja 2010 r. z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec dłużniczki do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczecinku.

Dowody: bankowy tytuł egzekucyjny, postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności, wniosek o wszczęcie egzekucji, postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego k. 42 - 47;

W dniu 27 kwietnia 2012 roku S. A. (S.A.) Oddział w Polsce z siedzibą w W. zawarł z B. (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w G. umowę sprzedaży wierzytelności.

Dowody: umowa sprzedaży z dnia 27 kwietnia 2012 roku – k. 19 - 34,

9 stycznia 2015 r. B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych, z którego treści wynika, że na dzień sporządzenia wyciągu wymagalna należność funduszu

wobec pozwanej opiewa na kwotę 24 737,69 złotych obejmującą: kapitał w kwocie 120457,31 złotych, odsetki w kwocie 11.599,77 złotych i koszty w kwocie 680,61 złotych.

dowód :

- wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 4;

Sąd zważył co następuje:

Sąd oddalił powództwo ze względu na podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia.

Przedawnienie roszczenia powoduje, że ustają prawne możliwości jego dochodzenia. Po upływie tego terminu ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia (art. 117 § 2 k.c.).

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W art. 118 kc przez działalność gospodarczą należy rozumieć, podobnie jak się przyjmuje na tle innych przepisów używających tego określenia, podporządkowaną zasadom racjonalnego gospodarowania działalność o charakterze zawodowym, obejmującą powtarzalne czynności skierowane na wymianę dóbr lub usług (por. uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego: z dnia 18 czerwca 1991 r. III CZP 40/91 OSNCP 1992/2 poz. 17, z dnia 6 grudnia 1991 r. III CZP 117/91 OSNCP 1992/5 poz. 65 ze sprost. w OSNC 1993/7-8 str. 169). Określenie w art. 118 kc dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej krótszego, trzyletniego terminu przedawnienia było wynikiem dążenia ustawodawcy, podyktowanego potrzebami gospodarki, do zapewnienia możliwie szybkiego realizowania przez profesjonalistów swych roszczeń, zarówno przysługujących im wobec innych profesjonalistów, jak i wobec nieprofesjonalistów. Wskazana ratio legis rozpatrywanego uregulowania przemawia za tym, aby za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej uważać każde roszczenie wynikłe ze zdarzenia mieszczącego się w zakresie tak rozumianej działalności gospodarczej, prowadzonej przez podmiot występujący z roszczeniem.

Wierzytelność objęta pozwem dotyczyła niespłaconej, według powoda pożyczki gotówkowej, zatem związanej z prowadzoną przez poprzednika prawnego powoda działalnością gospodarczą.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 roku w sprawie o sygn. akt: II CSK 196/14 celem postępowanie egzekucyjnego jest doprowadzenie do zaspokojenia osoby materialnie uprawnionej, wskazanej w tytule egzekucyjnym, jednakże klauzula wykonalności może modyfikować istotne postanowienia tego tytułu kształtując odmienne granice podmiotowe i przedmiotowe zakresu egzekucji. Wobec tego postępowanie egzekucyjne zmierza do zaspokojenia roszczenia wierzyciela wskazanego w tytule wykonawczym. Sąd Najwyższy, odwołując się do zmiany wierzyciela w toku postępowania egzekucyjnego, podkreśla, iż „niemożność kontynuacji przez cesjonariusza toczącego się postępowania egzekucyjnego przedstawia się jako niewątpliwa, w tym postępowaniu wykluczone są bowiem przekształcenia podmiotowe, a następstwo prawne zaistniałe po wszczęciu egzekucji wymaga, z wyjątkami przewidzianymi w ustawie, nadania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. (...)nabywca wierzytelności, który przez umowę przelewu uzyskuje przecież jedynie prawo do wierzytelności objętej dotychczasowym tytułem wykonawczym, a nie uprawnienie do kontynuowania wszczętego wcześniej przez inny podmiot postępowania, powinien po uzyskaniu na swoją rzecz klauzuli wykonalności wszcząć nowe postępowanie egzekucyjne”. W ocenie Sądu Najwyższego, prawo stwierdzone w tytule egzekucyjnym na rzecz dotychczasowego wierzyciela wygasa wskutek przejścia na inny podmiot, nadto skutki związane z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego odnoszą się do występujących w tym postępowaniu podmiotów i tytułu wykonawczego, na podstawie którego egzekucja była prowadzona. Nadto Sąd Najwyższy wskazuje, iż „ponieważ skutki, jakie wiążą się z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego odnoszą się do występujących w tym postępowaniu podmiotów i tego tytułu wykonawczego, na podstawie którego egzekucja była prowadzona, to w sytuacji gdy komornik umarza postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela wobec dokonania przez niego przelewu egzekwowanej wierzytelności, brak jest podstaw do twierdzenia, iż przerwa biegu przedawnienia trwa do zakończenia tego

postępowania z korzyścią dla cesjonariusza, a więc podmiotu pozostającego poza tym postępowaniem. W takiej sytuacji przyjąć należy upadek przerwy biegu przedawnienia spowodowanej wnioskiem o wszczęcie egzekucji”.

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż prowadzone przez pierwotnego wierzyciela postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużniczce nie przerwało biegu przedawnienia roszczenia w odniesieniu do stron niniejszego postępowania. Przerwanie biegu przedawnienia nastąpiło przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności i nadanie w dniu 13 kwietnia 2010 r. klauzuli wykonalności przez Sąd zatem 3 letni termin przedawnienia upłynął odpowiednio w kwietniu 2013 r.

Odnosząc się ponadto do argumentów powoda jakoby doszło do uznania niewłaściwego poprzez dokonywanie wpłat przez pozwaną to okoliczność ta nie została w żaden sposób wykazana. Na tą okoliczność strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów, a jedynie własne twierdzenia i wydruk (k.51) który jako dokument prywatny (art. 278 § 1 k.p.c.) nie stanowi dowodu istnienia faktu, lecz dowód twierdzenia o fakcie, a w razie przeczenia przez drugą stronę istnieniu danego faktu wymaga powzięcia czynności dowodowych na zasadach ogólnych. Pozwana w sprzecznie wskazała, że zaprzecza wszystkim wyraźnie nieprzyznanym twierdzeniom powoda. Powód zaś oprócz w/w dowodów dla wykazania zasadności swojego zadania nie przedstawił innych dowodów – tym samym Sąd uznał, iż powód nie udowodnił ani faktu dokonywania wpłat przez pozwaną, a zatem uznania niewłaściwego i przerwania biegu przedawnienia.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR A. W.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

G., (...)

SSR A. W.